Începe „Alpiniada" de iarnă

În acest an vom avea un bogat program competițional alpin. Prima etapă, de iarnă, a „Alpiniadei" se va desfășura pînă la 28 februarie, în masivul Bucegi.

La această etapă, care va fi de altfel și una din cele mai interesante, vor participa numai alpiniști fruntași ai asociațiilor și cluburilor sportive din țară, care posedă categoria I de clasificare sportivă sau titlul de maestru al sportului.

Anul trecut, traseul etapei I de iarnă a Alpiniadei s-a desfășurat în masivul Retezat, fiind parcurs de alpiniști în circuit. În acest an s-a introdus în etapa I de iarnă un nou gen de practicare a alpinismului, care are la bază escaladarea (cățărare) unui perete. Prin aceasta se urmărește pregătirea cît mai completă a alpiniștilor fruntași și verificarea cunoștințelor lor tehnice și tactice.

Escaladarea se va efectua pe trasee diferite avînd dificultatea alpină pornind de la gradul 3 la gradul 5 b inclusiv (gradație de vară).

Limitele regiunii în care vor fi situate traseele sînt: Valea Prahovei, Valea Mălăiești, Platoul Bucegi.

Componenții loturilor alpine din asociațiile C.F.R. Petroșeni, Metalul Hunedoara, Metalul Cluj, Torpedo Zărnești, Caraimanul Bușteni, Dinamo și A. S. Armata Brașov, Sănătatea, Griviția Roșie, I.T.B. și Metalul 23 August București au început antrenamentele în condiții de iarnă încă de multă vreme, lucrînd intens la escaladarea diferiților pereți din masivii muntoși ai țării.

La startul acestei prime etape vor fi prezenți cei mai buni alpiniști dintre care nu vor lipsi maeștrii sportului Aurel Irimia, Emilian Cristea, Alex. Floricioiu, Ladislau Caracsony, Teodor Hurubeanu și sportivi de categoria I ca Nic. Jitaru, Gh. Enache, Dumitru Chivu, Valentin Gartner, Ciprian Foiaș, Norbert Himeș, Dumitru Albici, Matei Schen, Gh. Crăciun, Abel Rițișan, Pompiliu Pascu și mulți alții, care se vor întrece în această etapă, pentru a obține cît mai multe puncte.

GHEORGHE CLIBA
activist al Comisiei Centrale de Turism și Alpinism

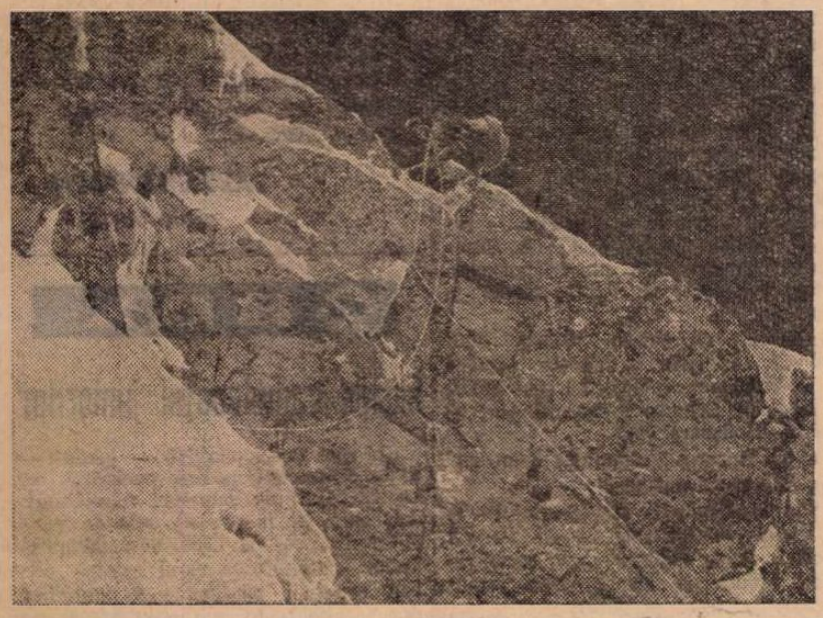

În ciuda condițiilor atmosferice nefavorabile (zăpadă, ger) alpiniștii au început întrecerea escaladînd traseele de mare dificultate din Bucegi

VACANȚA STUDENȚEASCĂ ȘI SPORTUL

(Urmare din pag. 1)

planul performanței sportive, studenții noștri se află încă departe de ceea ce așteptăm de la ei, de actualele cerințe și condiții.

Venirea vacanței nu va trebui să scape deci din atenția studenților cu afinități pentru sport. Dimpotrivă, această etapă să însemne un bun prilej de îmbunătățire a pregătirii fizice ca și de sporire a cunoștințelor tehnice. Aceasta, cu atît mai mult cu cît și o parte însemnată a acțiunilor organizate de U.A.S.R. în colaborare cu Ministerul Învățămîntului și UCFS converg către unul și același scop: să faciliteze studenților sportivi calea spre calitate, spre măiestrie. Tabăra de pregătire, tradițional de altfel, de la Pîrîul rece *se înscrie în rîndul acestor acțiuni. Acolo se vor stabili, pentru 10 zile, sportivii fruntași ai cluburilor și asociațiilor Știința (București, Cluj, Timișoara, Craiova, Petroșeni, Galați) — atleți, gimnaști, handbaliști și rugbiști. O tabără similară, centralizată, în exclusivitate pentru fotbaliști, va funcționa la* Predeal. *În cadrul ei se vor desfășura două cicluri săptămînale complete de antrenament. Fotbaliștii studenți vor susține, paralel, jocuri amicale, în funcție de condițiile meteorologice, cu echipe din Brașov, Cîmpina, Sinaia, Sf. Gheorghe etc. Taberele de schi pentru probe alpine care vor funcționa în nu mai puțin de 38 de centre speciale, pe lîngă cabane și stațiuni de munte (Gîrbova, Diham, Piatra Arsă, Babele, Peștera, Padina, Mogoșa, Izvoarele, Rarău, Deia, Semenic, Păltiniș, Crint, Sinaia, Predeal, Bușteni etc.), vor fi și ele un prilej binevenit pentru mai bine de 3 000 de studenți să învețe și să se perfecționeze în tainele acestui frumos sport al iernii, schiul.*

Vacanța de iarnă a studenților coincide însă și cu desfășurarea a două importante competiții rezervate tineretului studios din învățămîntul superior: finala campionatului republican universitar de șah de la Predeal *(5—14 februarie) și concursul de schi, cu caracter republican, de la* Poiana Brașov *(12—13 februarie). Ambele evenimente constituie un excelent prilej de ridicare a nivelului acestor competiții, care ar trebui să concureze, pe plan organizatoric și valoric, chiar cu campionatele republicane. Este un deziderat la realizarea căruia vor trebui să contribuie atît participanții cît și cei care răspund de pregătirea lor, antrenorii și profesorii.*

În ce-i privește pe studenții rămași acasă, și aceștia au posibilitatea să desfășoare o activitate sportivă bogată, susținută, în cadrul cluburilor, la nivelul fiecărui centru universitar.

Într-un cuvînt, s-a întreprins totul pentru ca studenții noștri să simtă din plin bucuriile vacanței de iarnă.

SCHI

CÎT MAI MULT PE ZĂPADĂ!

Prima confruntare de amploare din acest sezon a juniorilor noștri, desfășurată sîmbătă și duminică la Predeal în cadrul etapei I a „Cupei R.P.R.", s-a încheiat cu victoria schiorilor de la S.S.E. Sinaia. Prof. **Dedu Matei** a prezentat o echipă omogenă, bine pregătită tehnic și tactic, hotărîtă să lupte din toate puterile pentru o comportare cît mai frumoasă. Locul secund a revenit în mod surprinzător tinerilor de la Voința Sinaia, antrenați de **Marin Niculescu.** Juniorii sinăieni au fost bine îndrumați în cursa de slalom special, disputată în condiții deosebit de grele din cauza pîrtiei înghețate, și au cucerit un loc nesperat, dar pe deplin meritat. Juniorii de la Steagul roșu Brașov (antrenor Radu Scîrneci) au ocupat doar al treilea loc, deși performanțele anterioare lăsau să se creadă că echipa va cîștiga această etapă. Brașovenii au cucerit primele două locuri în ambele curse ale băieților (Dorin Munteanu și Virgil Brenci la slalom special, Brenci și Munteanu la slalom uriaș), au fost depășiți în clasamentul pe echipe tocmai pentru că nu au reușit să alcătuiască O ECHIPĂ. Valoarea unor individualități scoate în evidență priceperea antrenorilor, dar subliniază în același timp faptul că secția de schi a clubului Steagul roșu Brașov nu are o masă de tineri schiori din care să fie alcătuită o echipă. Antrenorul Radu Scîrneci a venit la „Cupa R.P.R." doar cu trei băieți și o fată, ceea ce, evident, e cu totul insuficient față de posibilitățile acestui club.

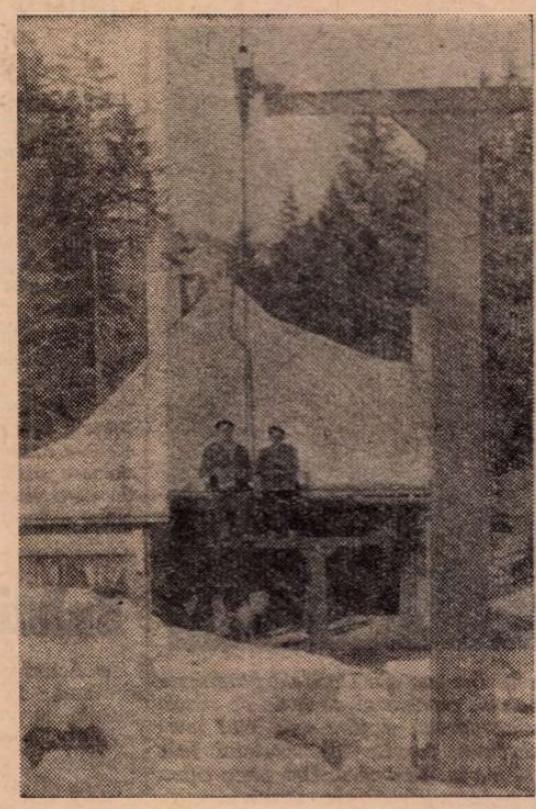

Primii turiști urcînd de la stația de jos a noului teleferic din Predeal, spre Clăbucet

Foto: D. Stănculescu

În cele două zile de concurs ne-au impresionat plăcut juniorii de la S.S.E. Piatra Neamț (antrenor prof. **C. Săvinescu**) și din Reșița (antrenor prof. **Zorița Suciu**). Dovedind corectitudine în execuția elementelor tehnice, precum și deosebită dîrzenie, juniorii din Piatra Neamț și Reșița au demonstrat că rîndurile schiorilor de performanță se pot îngroșa și cu elemente din alte părți decît din Brașov sau de pe Valea Prahovei. Rămîne doar ca federația să țină seama de acest lucru și să sprijine efectiv centrele în care există condiții naturale, precum și antrenori și schiori hotărîți să muncească cu hărnicie și seriozitate pentru progresul schiului.

SĂ NU SE PIARDĂ ȘI ACEȘTI JUNIORI!

În ultimii ani s-a petrecut în schiul nostru un fenomen curios. În aproape fiecare sezon au apărut schiori tineri, talentați, cu frumoase perspective, evidențiați la timpul respectiv în coloanele ziarului nostru. Dar, o dată cu anii au trecut și speranțele. Juniorii de la care am așteptat lucruri mari s-au „pierdut" în anonimat, cînd au împlinit vîrsta senioratului. Doar Marin Focșeneanu și Geza Tomori s-au apropiat cît de cît de valoarea seniorilor, ceilalți (I. Pitiș, I. Postolache, M. Ene ș.a.) „tîrîndu-se" prin coada clasamentelor.

Cauza o aflăm în numărul kilometrilor parcurși pe zăpadă. Într-adevăr, în vreme ce generația lui Tăbăraș, Bălan, Gohn, Zangor, Iovici și a celorlalți juniori de prin 1956—1957 era nelipsită de pe pîrtii de la prima zăpadă pînă în primăvară, actualii juniori pot număra pe degete zilele petrecute pe schiuri. Și aceasta nu pentru că nu ar fi nins din vreme (pe Valea lui Carp și în Kantzer s-a putut schia încă din decembrie), ci pentru că pe de o parte secțiile de schi ale cluburilor și asociațiilor nu se preocupă de asigurarea condițiilor de antrenament pe zăpadă, iar pe de altă parte nici juniorii înșiși nu manifestă prea mult entuziasm. Și aceasta tocmai acum, cînd condițiile de pregătire sînt evident mai bune. Ne referim, de pildă, la faptul că în momentul de față schiorii au la dispoziție mijloace mecanizate de urcuș (teleferic și schi-lift la Poiana Brașov, teleferic pe Valea lui Carp) care normal le-ar permite să parcurgă mult mai mulți kilometri decît în anii trecuți. Dar, acest lucru nu se întîmplă decît numai cu cîțiva juniori pasionați, conștienți că progresul lor este strîns legat de hărnicia și seriozitatea lor. Și e păcat că se petrece așa, deoarece la Predeal am văzut mulți juniori talentați, cu reale perspective. Antrenorii lor, dar mai ales juniorii trebuie să fie conștienți de importanța lucrului cît mai îndelungat pe zăpadă, care constituie de fapt condiția esențială pentru a progresa în schi. Numai astfel vom evita pierderea unor noi elemente tinere pe care, repetăm, îi considerăm de mari perspective.

D. STANCULESCU

Pe cînd un concurs la Păltiniș?

A trecut mai mult de o lună de zile de cînd a nins la Păltiniș și recent și la Rășinari. Dar, în afara unui concurs organizat de S.S.E. Sibiu cu ocazia vacanței de iarnă a elevilor, nu s-a organizat nici o altă întrecere pentru schiori.

În orașul Sibiu sînt numeroși iubitori ai acestui sport, printre care și schiori avansați legitimați la asociațiile sportive Voința, Automecanica, Independența, precum și elevi doritori să se întreacă în concursuri de amploare. Organizarea acestora întîrzie însă în mod nepermis și aceasta din motive de-a dreptul neserioase. Așa, de pildă, într-o discuție purtată cu președintele comisiei orășenești de schi, Lazăr Stoia, acesta ne-a declarat că nu au fost organizate concursuri deoarece „comisia nu s-a putut strînge în întregime pentru a lua măsurile necesare".

Schiorii sibieni se întreabă dacă nu cumva vor trebui să aștepte pînă în primăvară. Nu de alta, dar zăpada nu așteaptă...

ILIE IONESCU - coresp.

HALTERE

Campionii la juniori ai regiunilor Cluj și Galați

Recent s-au desfășurat la Cluj și Galați întrecerile din cadrul etapei regionale a campionatelor republicane de haltere pentru juniori. Iată cîștigătorii de la Cluj: cat. 56 kg: A. Olteanu 185 kg; cat. 65 kg: A. Holtzer 255 kg; cat. 67,5 kg: M. Stoianov 247,5 kg; cat. 75 kg: A. Kiș 287,5 kg; cat. 82,5 kg: L. Kato 317,5 kg; cat. 90 kg: O. Pop 255 kg; cat. grea: Gh. Sîrbu 252,5 kg. (V. Rusu, avînd norma de cat. I se califică direct în finală (P. RADVANI — coresp.)

În întrecerile de la Galați pe primele locuri, în ordinea categoriilor, s-au clasat: V. Neagu, S. Simionov, D. Krauser, V. Barcan, C. Bacu, S. Isac și N. Travnic. Trei halterofili vor participa la finale: V. Neagu, D. Krauser și A. Dumitrescu (GH. C. ARSENIE — coresp.)

RECENZIE

Linca din nou în... ring

Îl vom vedea evoluînd din nou pe Linca? Da, numai că de data aceasta nu în pătratul cu corzi, ci în... paginile unei cărți care a cucerit de pe acum mulți cititori. Și pe bună dreptate, pentru că „MIRAJUL RINGULUI" — căci despre el este vorba — face parte din acele volume care îți captează atenția de la primele file, te face să meditezi asupra lui, te învață multe lucruri folositoare.

În redactarea literară a lui *N. Creangă*, cele povestite de maestrul emerit al sportului Nicolae Linca au un farmec deosebit. „Filmul" carierei sportive a lui Linca debutează cu anii grei ai copilăriei, cînd băiețelul firav („numai pielea și osul") pleacă din Ceargăul Mare, de lîngă Blaj, la București, pentru a-și face o meserie și a-și găsi un rost în viață. În 1943 el reușește să intre ucenic la uzinele Malaxa și cu multă trudă începe să deprindă meseria, trăind în condiții din cele mai grele. *„Cîtă diferență între locurile noastre de muncă și de trai de atunci și cele de acum!"*, notează undeva Linca, vizitînd centrul școlar profesional „23 August". Micul ardelean este înconjurat însă cu multă dragoste de muncitorii secției, care îl ajută să învețe meșteșugul modelării metalelor. Cum va putea oare să-i uite vreodată pe meșterul Mihai Lamatic, pe Ion ajustorul, pe nea Marin sau pe bătrînul Nicolae, care-l adoptaseră ca pe copilul lor, arătîndu-i cum să mînuiască primele unelte și îndemnîndu-l în același timp să-și pună în valoare talentul pugilistic? Și „firul" cărții se derulează cu imagini pline de colbul anilor, dar din care începi să deslușești izvoarele succeselor, încheiate cu acea zi de octombrie 1956 cînd la Melbourne crainicul anunța: *„Cîștigător al turneului olimpic de box la categoria semimijlocie, Nicolae Linca! România!"*

Pe parcursul cărții facem cunoștință cu primele antrenamente ale firavului Linca în compania colegilor săi Ion Pițigoi, Margelatu, Mantoma, cu emoțiile debutului său în ring (ca „muscă" de rezervă), cu sfaturile antrenorului Florescu *(„stăpînirea de sine costează tot atît de mult în timpul unui meci cît și cea mai bună pregătire fizică")*, cu trecerea la categoria semimijlocie și începutul „consacrării" stîngii sale, cu înfrîngerea în fața lui Nicolae Bălan *(„Aveam să plătesc și eu tribut îngîmfării")*, cu fragmente din carnetul lui de însemnări.

Alte pagini, alte clipe de neuitat... Primele victorii. Trecerea în sala Claudiu și întîlnirea cu maestrul Ion Popa, profesorul și prietenul pe care îl stimează în cel mai înalt grad... Primul titlu de campion republican, în 1949, la 20 de ani... Meciurile de peste hotare, cu succesele dar și cu înfrîngerile lor... Întîlnirile memorabile cu Torma III, Scerbakov, cu boxerii suedezi... Pleiada de boxeri din sala Dinamo și cunoștința cu un alt valoros antrenor, „nea" Costică Nour... Decizia injustă la francezul Annex în semifinala „europenelor" din 1955... Pregătirea înverșunată pentru marea confruntare din îndepărtata Australie... Marșul triumfal din finalele J.O. de la Melbourne, unde — accidentat — Linca a dat dovadă de o mare tărie și putere de luptă, de un înflăcărat patriotism și a adus țării prima medalie olimpică de aur la box...

Închizi cu regret cartea. Dar, acest minunat vis împlinit îți stăruie mult timp în minte.

N. MARDAN